

slaget er, for saa vidt Hovedpunktet i § 6 angaar, i Overensstemmelse med den af Regeringen nedsatte Kommissions enstemmigt vedtagne Betænkning, og da der i denne Kommission var repræsenteret ikke blot Aalegaardsejerne og de fri Fiskere, men tillige forskellige politiske Sider i dette Ting og Folketinget, ligesom ogsaa Sagskundskaben var til Stede, saa kan man nok sige sig selv, at en saaledes sammensat Kommission ikke er bleven enig, uden at der er slaaet af paa Fordringerne fra begge Sider. Vilde man derfor gaa bort fra, hvad denne Kommission er bleven enig om, saa turde det maaske vare længe, inden man kan vente at komme til en Ordning angaaende dette Spørgsmaal, som det dog vistnok har sin Interesse at komme til en Løsning af, ikke mindst for de fri Fiskere. Det har jo saa tit lydt fra Fiskernes Side: lad os blot faa at vide, hvor vi maa fiske, hvor vi maa være med vore Fiskeredskaber, det er for os Hovedsagen; thi vi ere ikke tjente med at komme i Konflikt med Kystejerne, da vi der meget ofte ville trække det korteste Straa. Den foreslaaede Ordning tror jeg, at begge Parter, saavel Kystejerne som de fri Fiskere, kunne være vel tjente med. Jeg skal derefter omtale de stillede Ændringsforslag, idet jeg i øvrigt med Hensyn til Begrundelsen af samme skal henvise til Bemærkningerne i Betænkningen. — Ændringerne Nr. 1, 2, 4, 7 og 9 ere Redaktionsændringer eller af formel Karakter. Nr. 3 og 10 tilsigte en tydeligere Affattelse af, hvad der allerede ligger i Lovforslaget eller maa antages at være Mening. Nr. 5, 6 og 13 stilles kun for at bringe Overensstemmelse til Veje mellem Konventionen med Sverige og Fiskeriloven. Vedtager man nemlig Bestemmelser, der ere afvigende fra Konventionen, skal denne forandres, og Udvalget har ikke nogen Mening om, hvorvidt det lader sig gøre, ellers skal Fiskeriloven atter forandres. Ud over Hensynet til Konventionen tillægger Udvalget ikke disse Ændringer nogen særlig stor Betydning. — Ændringsforslag Nr. 12 er stillet til § 10, sidste Stykke, der bestemmer, at naar der ved Sejlads eller Ankring tilføjes et behørig afmærket Fiskeredskab Skade, paahviler der Skibet Erstatningsansvar herfor. Udvalget finder, at det vilde være ubilligt at paalægge Skibet Erstatningsansvar i saadanne Tilfælde, hvor Skaden er forarsaget ved Nødstilstand eller af anden Grund er Skipperen eller Skibsfolket utilregnelig. En ganske tilsvarende Regel findes i § 4, idet der her-

efter paahviler Vaadfiskere Erstatningspligt, naar de tilføje behørig afmærkede faste Redskaber Skade, medmindre de kunne godtgøre, at Skaden er foranlediget ved Nødstilstand eller af anden Grund er dem utilregnelig.

Til Ændringsforslag til § 14 skal jeg bemærke, at der ved Bestemmelserne i § 12 om den Afstand ud for Aaers, Bækkes og Indvandes naturlige Udløb eller Udmunding, inden for hvilken Fiskeriredskaber ikke maa benyttes, ikke synes at være taget tilstrækkeligt Hensyn til, om Vandløbets Bredde er større eller mindre ved Udmundingen. Udvalget har derfor foreslaaet at forhøje Afstanden til 100 Favne i saadanne Tilfælde, hvor Vandløbets Bredde ved Udmundingen er mindst 10 Fod. Som bekendt kan der for de jyske Aaers og Bækkes Vedkommende undertiden være særegne Forhold til Stede, idet Udløbet, endog ved Flodtid, kan paavises et Stykke ud i Havet, da Vandløbet fortsætter sit Løb undersøisk, men alligevel fører forsk. Vand og ligesom ved Vandløb, hvor der er Udvlækningsanstalter eller der finder Udsætning af Fiskeyngel Sted, trænges der som oftest til større Afstande. Udvalget foreslaar derfor, at Landbrugsministeren da kan fastsætte saadanne, hvor Forholdene tale derfor. — Bestemmelsen i 3dje Stykke om, at der ud for Fredningsbæltet ikke maa anbringes Fiskeredskaber paa anden Maade, end at mindst $\frac{1}{3}$ af Passagen for Fiskene er fri, har Udvalget indsat for derved at hindre, at der spærres fuldstændig for Fiskens Opgang i de ferske Vande. En lignende Bestemmelse, men ganske vist formuleret paa en noget anden Maade, blev af Folketinget indsat i Lovforslaget, men er ikke optagen i Regeringsforslaget. For Fjordenes Vedkommende er der undertiden stor Forskellighed med Hensyn til Bredden ud til Havet. Man sammenligne saaledes Vejle Fjord og Kalundborg Fjord med Randers Fjord og Præstø Fjord. Det er derfor vanskeligt at træffe en almindelig Regel, der rammer det rette i alle Tilfælde, og Udvalget foreslaar derfor, at det overlades til Landbrugsministeren at fastsætte Afstanden i hvert enkelt Tilfælde.

Ændringsforslag Nr. 14 er af dem, som Udvalget lægger særlig Vægt paa. Det gaar navnlig ud paa et bestemt Paa bud om, at Undermaalsfisk, som fanges, ubetinget skulle udsættes i Havet. Lovforslaget gør nogle Undtagelser, naar Fisken er død, og man kan jo ogsaa sige, at det ikke er til nogen Nytte at udsætte døde